

Theatrets Beholdning, og for at faae den bevilgende Myndighed til at anerkjende denne Anstuelſe af Udvalget og altsaa for at ſlaa fast, at Bevillingsmyndigheden maa forlange den opparede Beholdning af Driften bevaret, med mindre der gives ſærlig Bevilling til at anvende den, har man foreslaaet Kapitalkontoen optaget ſaaledes, ſom den efter Regnskabet var den 1ſte Juli 1873 og kalkuleret med et Tillæg af 30,000 Rd. ſom forventet Overſkud — derved er blot angivet Tanken, at man vil have det hele Overſkud og den tidligere Kapitalkonto med — og anført denne til Theatrets Udgang den 30te Juni 1874. Stemmer nu det høttærede Thing med Udvalgets Forſlag i dette Punkt, ſaa har man godkjendt, at en ſaadan Anvendelſe af Theatrets Beholdning ſom den, jeg har nævnt, ikke kan gjøres, uden at der dertil ſøges ſærlig Bevilling; ſtemmer man derimod mod Udvalgets Forſlag, da giver man den høttærede Miniſter Medhold, og da er der ikke videre ved denne Sag at gjøre. Jeg for mit Bedkommende og, ſom jeg antager Udvalget i det Hele, vil nu i denne Henſeende ganſke henſtille til det høie Thing, hvilken Vei det vil gaa, om det vil gaa med Miniſteren eller ei. Faſtholdes det, maa vi naturligvis vente, at det Skete, hvis det overhovedet nu er ſket vil blive redreſſeret paa en eller anden Maade, hvilket da ikke nærmere vedkommer os, men da beholde vi for Staten Ret over hele Theatrets Beholdning. Jeg har endnu ikke omtalt ſelve Diemedet med de 38,500 Rd. Derſom Spørgsmaalet om ſelve Bevillingens Nytte eller Nødvendighed havde ligget for i Udvalget, vilde Stillingen have været en anden; men Udvalget har været enigt i den Opfattelſe, at, forſaa vidt den Udgift ſkulde gjøres, vilde en ſærlig Bevilling være nødvendig. — Under Nr. 45 findes der et Forſlag om at negte 1,466 Rd. 72 ſ. til Ventilation af Kunſtakademiets Skolelokaler. Det er, ſom nævnt i Anmerkningen, ſtillet navnlig af Henſyn til, at det ikke ſynes, at man endnu er kommen paa det Rene med, hvorledes man nærmest vil anvende dette Beløb. — Dernæſt komme vi til Vædringsforſlagene under Univerſitetet og møde da under Nr. 46, hvortil ganſke ſlutter ſig Vædringsforſlaget under Nr. 54 — det ene Forſlag vil naturlig betinge det andet —, et Forſlag fra Flertallet i Udvalget om, at det forlangte Bidrag fra Kommunitetet til Univerſitetet af 21,700 Rd. 95 ſ. ſkal udgaa. Flertallet ſkjønner ikke rettere, end at det kun er et Omſpøb at ville lægge ſaaledes fra den ene Skuffe i den anden endogſaa Beløb, ſom ikke ere afrundede, ſom om man vilde opſtulle Univerſitetet og Kommunitetet ſom juridiffe Perſoner overfor Staten, der havde ſæregne indgaaende Forpligtelſer mod hinanden, ſaa at de blot behøvede at ſe paa, at de bleve varetagne, uden at ſpørge Noget nærmere derom. Flertallet tror, at det ingenlunde er principrigtigt og heller ikke i Dvrigt rigtigt at

optage dette Beløb paa Univerſitetets Budget. Univerſitetets Formaal er af den Beſtaffenhed, at kunne dets Midler ikke ſtrække til — det er Flertallets Anſtuelfe, ſom jeg udviklede iſſjor og ligeledes ſkal hævde iaar —, maa Staten yde den fornødne Hjælp. Derimod at tage fra andre Fonds, f. Ex. Kommunitetet, der ere oprettede for at hjælpe Uformuende til ſtørre Oplyſning, er i Virkeligheden at tage fra det, der er givet Uformuende, for at ſtøtte Formaal, ſom alle Skatteyderne i Almindelighed, forſaa vidt ſæregen Hjælp behøves, bør udrede Midler til, og den Tankegang kan Flertallet paa ingen Maade tiltræde. Der ligger ikke i Flertallets Fordring Noget, der i fjerneste Maade kan gaa ud paa enten at neſætte eller ſvække de vigtige Formaal, ſom ere givne Univerſitetet at varetage, men det er dels af Regnskabsheſyn for at hævde de rigtige Principer, dels ogſaa af Henſyn til de i Sagen foreliggende Principer, at man maa hævde denne Opfattelſe. Jeg ſkal tillade mig, naar vi have hørt den erebe Miniſter udtale ſig om dette Punkt, nærmere at gaa ind paa Sagen, forſaa vidt det maatte behøves. Jeg antager nu ikke, at det ſkulde være fornødent, forſaa vidt Miniſteren, om end ikke gjerne, hvad jeg ikke ſkal forlange, dog vil finde ſig i Forſlaget. Efter dette, hvad jeg antager, ved jeg ingen Grund til videre Forhandling, og jeg ſkal derfor i det nuværende Dieblit ikke udtale mig videre. Det næſte Forſlag angaar Indførelſe af Examenſkommiſſioner ved Univerſitetet. Man vil erindre, at Lønningsloven for Univerſitetet ſtiller 9000 Rd. til Raadighed for Miniſteren til Indførelſe af ſærfille Examenſkommiſſioner for den theologiffe ſaa vel ſom for den retsvidenſkabelige og den ſtatsvidenſkabelige Examen. Examenſkommiſſioner, hvormed ſelve Univerſitetslærerne ikke ſkulde have Noget at gjøre, ſkulde beſtaa ikke af nye Embedsmænd, men af Mand, der uagtet deres øvrige Stilling i Samfundet baade havde bevaret deres videnſkabelige Interesſe og, om jeg ſaa maa ſige, videnſkabelige Gane til at kunne foreſtaa diſſe Poſter. Jeg ſkal ſelvfølgelig ikke ved denne Motivering af et enkelt Vædringsforſlag komme dybt ind paa et Spørgsmaal, ſom tidligere tog flere Dages Debat her i Salen. Jeg ſkal kortelig angive, at man ſelvfølgelig nu ſom da har havt for Die ved denne Ordning at ſtille de Studerende friere ligeoverfor Profeſorerne, og jeg maa tilføie: Profeſorerne friere ligeoverfor de Studerende, ſaaledes at de Forſte ikke vare nøbte til at lade ſig diktere eller lære Branglærdomme, f. Ex. i Theologi eller i Jura, Lærdomme,

Rettelſer.

Sp. 1658, Lin. 17 f. n.: „underlige“ læs: „uredelige“.
— 1659, Lin. 9 f. o.: „gjenemførte den“ læs: „gjenemførtes“.